

P7_TA-PROV(2012)0048

Ieguldījums 2012. gada izaugsmes pētījumā

Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra rezolūcija par ieguldījumu 2012. gada izaugsmes pētījumā (2011/2319(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 23. novembra paziņojumu „Gada izaugsmes pētījums par 2012. gadu” (COM(2011)0815),
  - ņemot vērā 2011. gada 16. novembrī pieņemto tiesību aktu kopumu par ekonomikas pārvaldību un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1176/2011 par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību¹,
  - ņemot vērā 2011. gada 15. decembra rezolūciju par rādītāju kopsavilkumu makroekonomiskās nelīdzsvarotības uzraudzībai — sākotnēji plānotā struktūrā²,
  - ņemot vērā 2011. gada 1. decembra rezolūciju par Eiropas pusgadu ekonomikas politikas koordinēšanai³,
  - ņemot vērā 2011. gada 6. jūlija rezolūciju par finanšu, ekonomikas un sociālo krīzi — ieteikumi veicamajiem pasākumiem un iniciatīvām⁴,
  - ņemot vērā Eiropadomes 2011. gada 9. decembra sanāksmes secinājumus,
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0018/2012),
- A. tā kā jaunākie statistikas dati liecina par augošu nevienlīdzību un bezdarbu Eiropas Savienībā;
- B. tā kā lielākā daļa dalībvalstu ir pārtraukušas virzību uz stratēģijas „Eiropa 2020” galveno mērķu sasniegšanu,

Ekonomikas problēmas un galvenās makroekonomikas politikas pamatnostādnes

1. atzinīgi vērtē Komisijas iesniegto Gada izaugsmes pētījumu (GIP) par 2012. gadu, kas veido labu pamatu šā gada Eiropas pusgadam; uzsver, ka risinājumi, kas ir īpaši paredzēti pašreizējās valsts parādu un finanšu krīzes risināšanai un pie kuriem ik dienas strādā visas iestādes, būtu cieši jāsaista ar pasākumiem, kas palielinās izaugsmi vidējā termiņā un ilgtermiņā, kā arī būtu jāpārskata vispārējā ekonomikas sistēma, lai uzlabotu Eiropas ekonomikas ilgtspējību un konkurētspēju un nodrošinātu tai ilgstošus panākumus;
2. tomēr uzskata, ka gada izaugsmes pētījums neatbilst tam, kas nepieciešams, lai atjaunotu Eiropas iedzīvotāju, uzņēmumu un finanšu tirgu uzticēšanos, jo tajā netiek ņemta vērā vajadzība steidzami rīkoties, lai atbalstītu īstermiņa darbību un nodarbinātību, kas

¹ OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0583.

³ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0542.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0331.

nepieciešama stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanai;

3. atgādina, ka Gada izaugsmes pētījums par 2011. gadu un vairākas citas iniciatīvas, kuras jāīsteno, pieņemot valsts un Eiropas līmeņa tiesību aktus, jau ietvēra lielāko daļu no elementiem, kas ir nepieciešami, lai atjaunotu uzticību, palielinātu konkurētspēju un veicinātu gudru un ilgtspējīgu izaugsmi un darba vietu radīšanu;
4. atgādina par prasībām, ko tas izteicis Padomei un Komisijai 2011. gada 1. decembra rezolūcijā par Eiropas pusgadu ekonomikas politikas koordinēšanai, un prasa publiski atbildēt uz šajā rezolūcijā ietvertajiem jautājumiem;
5. pauž nožēlu par trūkumiem vai nevienmērīgumu saistībā ar ES līmenī saskaņoto vadlīniju īstenošanu dalībvalstīs, ņemot vērā to, ka dalībvalstīm ir dota atbilstīga rīcības brīvība, lai realizētu savas politikas pamatnostādnes, un tas kavē pilnībā īstenot saskaņotās vadlīnijas stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanai; atzinīgi vērtē to, ka šā gada izaugsmes pētījumā galvenokārt tika uzsvēta nepieciešamība veikt īstenošanas, kā arī izaugsmi veicinošas darbības; uzsver to, ka būtiski jāpalielina valstu atbildības sajūta par pārmaiņām, par kurām ir izņemts saistība ar turpmāko ekonomikas pārvaldību, un šo pārmaiņu demokrātiskā leģitimitāte;
6. piekrīt, ka gada izaugsmes pētījumā un oficiālajās nostāšanās, ko Eiropas Parlaments un citas Eiropas iestādes pieņēmušas šajā sakarībā, būtu jānosaka darbības prioritātes valsts un ES līmenī nākamajiem divpadsmit mēnešiem, tai skaitā prioritātes stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanai, un šīs prioritātes būtu jāiestrādā valstu lēmumos par ekonomiku un budžetu, ņemot vērā ES ieteikumus konkrētām valstīm;
7. atbalsta Komisijas analīzi attiecībā uz to, ka valstu un ES līmenī būtu galvenokārt jāstrādā ar šādām piecām prioritātēm:
  - turpināt diferencētu, izaugsmi veicinošu fiskālo konsolidāciju, vienlaikus nodrošinot ekonomikas atlabšanu un darba vietu radīšanu;
  - nodrošināt reālās ekonomikas ilgtermiņa finansēšanu;
  - sekmēt ilgtspējīgu izaugsmi, nodrošinot lielāku konkurētspēju un ieguldījumus;
  - novērst bezdarbu un krīzes sociālās sekas;
  - modernizēt ES publisko administrāciju un vispārējās nozīmes pakalpojumus;
8. pauž atzinību par to, kā novērtēts stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvu īstenošanas progress, bet uzsver, ka cīņa pret sociālo atstumtību un nabadzību būtu jānosaka par ikvienas politikas jomas svarīgu prioritāti;
9. uzskata, ka piekļuve banku pamatpakalpojumiem ir svarīgs faktors sociālās integrācijas nodrošināšanā, un tādēļ mudina Komisiju veikt radikālākus pasākumus, lai šo piekļuvi garantētu;

Diferencētas, izaugsmi veicinošas fiskālās konsolidācijas turpināšana, vienlaikus nodrošinot ekonomikas atlabšanu un darba vietu radīšanu

10. atzīst dalībvalstu ekonomikas un fiskālās politikas savstarpējo atkarību un tās radīto domino efektu; uzsver, ka izaugsmes prognozes visās dalībvalstīs neatkarīgi no tā, vai tās ir pievienojušās eurozonai, ir ļoti atkarīgas no tā, cik izlēmīgi tiek risināta valsts parādu krīze un cik efektīvi, īstenojot saskaņotas ekonomikas politikas pamatnostādnes, uzmanība tiek vērsta uz ieguldījumiem ilgtspējīgas izaugsmes un darba vietu izveides nodrošināšanā; mudina dalībvalstis veikt attiecīgus pasākumus, lai koriģētu pārmērīgo budžeta deficītu Padomes noteiktajos termiņos un samazinātu valsts parādu līdz noturīgam līmenim;

11. ņem vērā priekšlikumus jauniem tiesību aktiem par ekonomikas pārvaldību un uzskata, ka ar šādiem priekšlikumiem būtu jārada iespēja palielināt Eiropas Parlamenta lomu attiecībā uz ekonomikas politikas uzraudzības procedūru definēšanu un īstenošanu Eiropas pusgadā atbilstīgi Līguma 121. un 136. panta noteikumiem;
12. atgādina, ka pašreizējā situācijā, kad vairākas dalībvalstis ir nonākušas stingras un sarežģītas izvēles priekšā saistībā ar valsts resursu piešķiršanu, ir steidzami jānodrošina tas, ka tiek konsekventi izmantoti dažādi ekonomikas politikas instrumenti, jo īpaši tādi, kas veicina stratēģijas „Eiropa 2020” pamatmērķu vienlīdzīgu sasniegšanu un uzdevumu vienlīdzīgu izpildi;
13. šajā sakarībā atgādina par nepieciešamību skaidri noteikt, novērtēt un risināt dalībvalstu ekonomikas politikas radītā domino efekta sekas, kā arī turpināt izvērtēt Eiropas pusgadā ietvertu ekonomikas politikas instrumentu ietekmi uz sociālo jomu;
14. uzsver to, ka dalībvalstīm būtu jāīsteno diferencētas stratēģijas, ņemot vērā katras valsts budžeta stāvokli, un uzstāj, ka dalībvalstīm jāraugās, lai valsts izdevumu pieaugums nepārsniegtu IKP izaugsmes rādītāju vidējam laika posmam, ja vien netiek radīta situācija, kad izdevumu apmēru palielina, vienlaikus īstenojot apdomīgus papildu pasākumus ieņēmumu jomā; aicina dalībvalstis budžeta izdevumu un ieņēmumu daļā par prioritāti noteikt izaugsmi veicinošas politikas jomas, piemēram, izglītību, pētniecību, inovācijas, infrastruktūru un enerģētiku, un nodrošināt šo izdevumu un ieņēmumu efektīvu izmantošanu; prasa efektīvi, sociālā ziņā taisnīgi un ilgtspējīgi reformēt:
  - pensiju un sociālās drošības sistēmas;
  - nodokļu politiku dalībvalstīs, lai sekmētu izaugsmi, nodokļu koordinēšanu, nodrošinot tās uzlabošanu un attiecīgā gadījumā nodokļu politikas saskaņošanu Eiropas Savienībā; mudina dalībvalstis saskaņā ar vienošanos uzlabot iekšzemes fiskālo režīmu, lai sekmētu efektīvu un ilgtspējīgu fiskālo politiku¹; aicina Komisiju nodrošināt tādu pasākumu koordināciju, kas vērsti pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;

Reālās ekonomikas ilgtermiņa finansēšana

15. atzinīgi vērtē to, ka finanšu nozarē tiek nopietni pārstrādāti noteikumi un uzraudzības struktūra; uzskata, ka ES finanšu sistēmas izturības uzlabošanai ir vajadzīgi rūpīgāk izstrādāti un vērienīgāki pasākumi; uzsver, ka tas uzlabotu Eiropas Savienības konkurētspēju; uzsver, ka tas jādara tā, lai nepieļautu regulējuma arbitrāžu un neveicinātu kapitāla aizplūšanu vai finanšu darbības pārcelšanu ārpus Eiropas Savienības;
16. uzsver to, ka investoru uzticības atjaunošanai būs vajadzīga banku kapitāla pozīciju nostiprināšana un pasākumi, lai atvieglotu banku piekļuvi līdzekļiem, cik vien iespējams ierobežojot īstermiņa atlīdzības sistēmu un neatbilstošu uzņēmējdarbības modeļu izmantošanu; uzskata, ka būs vajadzīga turpmāka finanšu nozares noteikumu un uzraudzības reforma, lai atspoguļotu paaugstināto risku valsts un privāto parādu tirgos, ietverot šajā reformā sistēmisko banku kapitāla pozīciju nostiprināšanu, lai gan tas nedrīkst apgrūtināt nesistēmisko finanšu iestāžu konkurences pozīciju; uzsver, ka bankām pēc tam, kad ir veikta pareizi kapitalizācijas pasākumi, nebūtu nevajadzīgi jāierobežo aizdevumi reālajai ekonomikai, un tādēļ ar regulatīvu darbību palīdzību būtu jāveido pamats banku kredīšanas spēju palielināšanai; aicina Komisiju nodrošināt to, ka Eiropas finanšu uzraudzības sistēma saglabā banku aizdevumus, jo īpaši tos, kurus izsniedz iestādes, kas

---

¹ Skatīt, piemēram, Padomes 2011. gada 8. novembra Direktīvu 2011/85/ES par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām (OV L 306, 23.11.2011., 41. lpp).

guva labumu no krīzes novēršanai paredzētās valsts palīdzības un ECB likviditātes kredītlīnijām; sagaida, ka Komisija līdz 2012. gada vasarai nāks klajā ar priekšlikumiem par banku pārvaldību krīzes periodā; pauž nožēlu par to, ka sabiedrībai jāuzņemas atbildība par privātā sektora zaudējumiem, kas tiek segti, piešķirot līdzekļus banku nozarei, un par kredītreitingu aģentūru un starptautisko finanšu centru spekulatīvajām darbībām;

17. atbalsta to, ka tiek izveidotas projektu obligācijas, ar kurām paredzēts finansēt svarīgus infrastruktūras projektus, lai veicinātu ilgspējīgu izaugsmi un darba vietu radīšanu;
18. uzsver EIB grupas svarīgo nozīmi reālās ekonomikas, jo īpaši MVU, atbalstīšanā un infrastruktūras ilgtermiņa projektiem nepieciešamo ieguldījumu nodrošināšanā saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020”; uzskata, ka Eiropas Savienībai būtu jāizmanto pastāvošie resursi un jārada inovatīvi finanšu instrumenti tām dalībvalstīm, kurām ir ierobežotas iespējas īstenot finansiālos stimulus;

Ilgspējīgas izaugsmes veicināšana, nodrošinot lielāku konkurētspēju un ieguldījumus

19. pauž bažas par makroekonomisko nelīdzsvarotību Eiropas Savienībā un to, ka daudzas dalībvalstis, jo īpaši tās, kas izjūt tirgus spiedienu, atpaliiek produktivitātes ziņā; uzstāj uz to, ka uzlabotai ekonomikas politikas koordinācijai un strukturālajām reformām ir liela nozīme šo problēmu adekvātā risināšanā gan valstīs ar budžeta deficītu, gan valstīs ar budžeta pārpalikumu; pauž bažas par prognozi, ka turpmākajos gados globālā izaugsme pārsvarā notiks ārpus Eiropas, tādēļ būs nepieciešams uzlabot dalībvalstu eksporta jaudu, kā arī radīt stabilu sistēmu vērtību radošiem tiešajiem ārvalstu ieguldījumiem ES reālajā ekonomikā;

Bezdarba un krīzes sociālo seku novēršana (EMPL komitejas kompetence)

20. uzskata, ka strukturālā neatbilstība starp piedāvājumu un pieprasījumu darba tirgū kavēs ekonomikas atveseļošanos un ilgtermiņa izaugsmi, un tādēļ prasa veikt strukturālas reformas darba tirgū, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu un nodrošinot sociālo kohēziju; vērš uzmanību uz sociālo partneru lomu un atbildību strukturālo reformu izstrādāšanā un īstenošanā;

ES publiskās administrācijas un vispārējās nozīmes pakalpojumu modernizācija

21. atgādina, ka publiskās administrācijas kvalitāte ES, valstu, reģionālajā un vietējā līmenī ir viens no noteicošajiem konkurētspējas elementiem un svarīgs produktivitātes faktors; norāda, ka valsts sektora reformas ir obligāts priekšnosacījums konkurētspējas atjaunošanai; uzskata, ka augstas kvalitātes valsts administrācijai ir vajadzīgi pietiekami budžeta resursi un reformas, kas tiek veiktas, ievērojot subsidiaritātes principu, kā noteikts LESD 26. protokolā par sabiedriskiem pakalpojumiem;
22. ņem vērā saistībā ar vispārējās nozīmes pakalpojumiem izstrādāto kvalitātes sistēmu, kas paredzēta, lai pastiprinātu skaidrību un juridisko noteiktību attiecībā uz to, kā ES noteikumi tiek piemēroti vispārējās nozīmes pakalpojumiem, nodrošinātu piekļuvi būtiskiem pakalpojumiem un veicinātu kvalitāti;
23. pauž nožēlu par to, ka dažas dalībvalstis kavējas ar ES tiesību aktu īstenošanu, un mudina tās sasniegt rezultātus statistikas datu kvalitātes jomā, par kuriem tika panākta vienošanās; pauž stingru pārliecību, ka uzticamu, precīzu un atjauninātu datu pieejamība ir viens no galvenajiem elementiem politisko lēmumu pieņemšanas procesā; atzinīgi vērtē Komisijas centienus uzlabot Komisijai (Eiropas Savienības Statistikas birojam) sniegto dalībvalstu datu ticamību; aicina dalībvalstis pēc iespējas drīzāk īstenot nesen pieņemto Padomes direktīvu par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām;
24. prasa uzlabot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas efektivitāti, kā arī administrācijas un

tiesu sistēmas pārredzamību un kvalitāti, un mudina vēl vairāk mazināt nevajadzīgu administratīvo un birokrātisko slogu; uzsver to, ka ir svarīgi uzraudzīt un novērtēt civildienesta darbību saskaņā ar subsidiaritātes principu;

25. ņemot vērā to, ka gada izaugsmes pētījumā ir ietverts daudz vairāk nekā tikai ekonomikas aspekti, mudina Komisiju izstrādāt programmas konkrētām politikas jomām, piemēram, aizsardzībai, kurās vairāku dalībvalstu kopīga pārvaldība vai kopīgas īpašumtiesības ļautu ietaupīt līdzekļus un tādējādi sniegtu iesaistītajām dalībvalstīm pievienoto vērtību un finansiālus ietaupījumus;
26. uzsver, ka pašreizējā ekonomiskajā situācijā aizvien lielāka nozīme ir ES finansētām programmām, un mudina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumu par stratēģijas „Eiropa 2020” darbību finansēšanu, pārvietojot neizlietotās maksājumu apropriācijas;

Procedūras noteikumi

27. pauž nožēlu par to, ka Eiropas Parlamenta iesaistīšanās ekonomikas politikas vispārējo pamatnostādņu / GIP izstrādē nav oficiāli noteikta Līgumā, lai gan Parlaments ir devis ieguldījumu nodarbinātības jomā saskaņā ar apspriežu procedūru (LESD 148. panta 2. punkts); atgādina, ka gada izaugsmes pētījums būtu jāpieņem saskaņā ar koplēmuma procedūru, kas būtu jāievieš, nākamreiz pārskatot Līgumu; pauž vēlmi attiecīgā gadījumā pastiprināt dialogu starp ES un dalībvalstu iestādēm, it īpaši parlamentiem, ievērojot savstarpēju cieņu un piekrišanu;
28. atgādina, ka Eiropas pusgads tagad ir daļa no ES sekundārajiem tiesību aktiem (skatīt Regulas (ES) Nr. 1175/2011 2.-a pantu¹);
29. atgādina, ka ekonomikas pārvaldības tiesiskajā regulējumā (sešu tiesību aktu kopumā) ir paredzēts tāds instruments kā dialogs par ekonomikas jautājumiem — „Lai sekmētu dialogu starp Savienības iestādēm, jo īpaši starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, un lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un pārskatatbildību, Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var uzaicināt Padomes priekšsēdētāju, Komisiju un attiecīgā gadījumā Eiropadomes priekšsēdētāju vai Eurogrupas priekšsēdētāju piedalīties komitejas sanāksmēs, lai apspriestu lēmumus, kas pieņemti [...]. Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var dot iespēju viedokļu apmaiņā piedalīties dalībvalstij, uz kuru attiecas šādi lēmumi.”; prasa pēc iespējas vairāk izmantot šo instrumentu, kas nodrošina ekonomisko sadarbību un savstarpējo sapratni;
30. norāda, ka Eiropas pusgada 2012. gada izdevums ir pirmais tiesību akts no pieņemtā ekonomikas pārvaldības tiesiskā regulējuma („sešu tiesību aktu kopums”), kas ietver stingrākus noteikumus attiecībā uz Stabilitātes un izaugsmes paktu un valstu fiskālajiem noteikumiem, kā arī jaunas procedūras makroekonomiskās nelīdzsvarotības uzraudzībai un korekcijai;
31. aicina Komisiju nākt klajā ar turpmākiem pētījumiem, nosaucot tos par „Ilgspējīgas izaugsmes pamatnostādņēm”;
32. aicina Komisiju sniegt izsmeļošu novērtējumu par to, kā dalībvalstis izpilda konkrēti sev adresētos ieteikumus, ko tā publiskos līdz Eiropadomes 2012. gada jūnija sanāksmei;
33. prasa Komisijai veidot ciešu sadarbību ar Padomi, lai izstrādātu patiesu un vienotu budžeta un grāmatvedības nomenklatūru;

---

¹ Skatīt Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1175/2011, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu (OV L 306, 23.11.2011., 12. lpp.).

34. atgādina, ka Padomei, veidojot dialogu ar Parlamentu par ekonomikas jautājumiem, būtu publiski jāizskaidro tās nostāja gadījumos, kad tā būtiski atšķiras no Komisijas ieteikumiem un priekšlikumiem;
35. šajā sakarībā uzsver, ka Komisijas ieteikumos un priekšlikumos jārespektē un jāsaģlabā politisku lēmumu pieņemšanā īstenotā dalībvalstu rīcības brīvība, kas vajadzīga šo ieteikumu un priekšlikumu īstenošanai saskaņā ar subsidiaritātes principu un LESD 126. panta noteikumiem, jo ieteiktos mērķus var sasniegt ar dažādiem līdzekļiem;
36. mudina Komisiju izsmeloši paskaidrot, kādēļ tā ir negatīvi novērtējusi valsts reformu programmas vai stabilitātes un konverģences programmas un citus dokumentus, ko dalībvalstis ir iesniegušas ekonomikas pārvaldības sistēmas ietvaros; sagaida, ka, sniedzot šādu novērtējumu, Komisija detalizēti informēs attiecīgās dalībvalstis par metodēm un hipotēzēm, kas izmantotas vērtēšanas procesā;
37. atgādina — jaunajā tiesiskajā regulējumā ir paredzēts, ka Eiropas Parlaments tiks pienācīgi iesaistīts Eiropas pusgadā, lai palielinātu pārredzamību un atbildību par pieņemtajiem lēmumiem, jo īpaši izmantojot ekonomisko dialogu, kā norādīts attiecīgajos sekundārajos tiesību aktos;
38. atzinīgi vērtē to, ka Komisija līdz novembra beigām publicēja gada izaugsmes pētījumu, un sagaida, ka šāds grafiks tiks ievērots pastāvīgi, lai Parlamentam būtu pietiekami daudz laika paust savu viedokli, pirms Eiropadomes pavasara sanāksmē tiek pieņemtas ikgadējās vadlīnijas;
39. uzsver to, ka saskaņā ar LESD 121. pantu Padomes un Komisijas priekšsēdētājam un attiecīgā gadījumā Eurogrupas priekšsēdētājam ik gadu jāziņo Eiropas Parlamentam un Eiropadomei par daudzpusējās uzraudzības rezultātiem;
40. mudina Komisiju, Padomi un Eiropadomi vienoties ar Parlamentu par vienkāršotu Eiropas pusgada īstenošanas grafiku, lai padarītu to cik vien iespējams efektīvu, pārredzamu un likumīgu;
41. pilnvaro priekšsēdētāju aizstāvēt Parlamenta nostāju pavasara Eiropadomes sanāksmē (2012. gada 1. un 2. martā);

o

o o

42. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Eiropadomei.